

Sygn. akt III Cz 1025/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Tatarczyk

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz (spr.)

SR del. Miłosz Dubiel

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) (...)w K.

przeciwko H. L. (L.)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt I C 3178/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Miłosz Dubiel SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 6 lutego 2015r. - w sprawie z powództwa (...) (...) (..)

w K. przeciwko H. L. o zapłatę – zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 362 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy jako podstawę prawną swojego rozstrzygnięcia wskazał regulację prawną art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając koszty procesu, które obejmowały opłatę od pozwu w wysokości 1 362 zł. Sąd Rejonowy uznał, iż brak było podstaw do zasądzenia na rzecz powoda kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, albowiem powód nie przedłożył dowodu uiszczenia tej opłaty oraz kwoty 30,75 zł tytułem opłaty notarialnej za wydanie wyciągu albowiem wyciąg z umowy przelewu wierzytelności oraz aneksu do tej umowy wraz z wyciągiem załącznika do aneksu nie były wyciągami sporządzonymi przez notariusza, a jedynie ich kserokopiami poświadczonymi za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego działającego w sprawie zgodnie z art. 129 § 2 k.p.c.

Orzeczenie to zaskarżył powód (...) (...) w W., który wnosił o jego zmianę poprzez dodatkowe zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów sporządzenia przez notariusza wyciągu w kwocie 30,75 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, nadto wniósł o zwrot kosztów postępowania zażaleniowego. Podkreślił, iż zgodnie z art. 2 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, koszty sądowe obejmują opłaty i wydatki. Jednocześnie art.5 ust. 1 ustawy określa katalog wydatków, przy czym nie jest to katalog zamknięty, co oznacza, iż do wydatków można zaliczyć także inne nie wymienione

w tym przepisie, o ile są one celowe i uzasadnione w konkretnym przypadku. W ocenie skarżącego poniesione przez niego koszty związane z uzyskaniem odpisu notarialnego niewątpliwie stanowią wydatek w rozumieniu art.5 ust 1 w

zw. z art.2 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art. 98 § 1 k.p.c. i są kosztami niezbędnymi do celowego dochodzenia przez wnioskodawcę jego praw i winny podlegać zwrotowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie mogło odnieść zamierzonego skutku, a rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należało uznać za trafne.

Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż zawarte w art. 98 § 1 k.p.c. wskazanie rodzajów kosztów objętych domnianiem ustawowym tj. że są niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, nie jest wyliczeniem wyczerpującym. Wyczerpujące wyliczenie przez ustawodawcę wszystkich niezbędnych kosztów podlegających zwrotowi w razie wygrania sprawy byłoby - jak trafnie zauważa się w doktrynie - niemożliwe. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. należy zatem interpretować w ten sposób, że sąd rozstrzygając o kosztach procesu strony wygrywającej może zasądzić na jej rzecz nie tylko zwrot kosztów wskazanych w tym przepisie, lecz także zwrot innych poniesionych przez tę stronę kosztów, jeżeli okażą się one niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. (zob. orzeczenie SN z dnia 12 marca 2003 r., III CZP 2/03, OSNC 2003/12/161, Biul. SN 2003/3/10). Niezbędność oraz celowość kosztów procesu każdorazowo winna więc podlegać ocenie sądu i zostać uzależniona od konkretnych okoliczności sprawy.

Jednakże orzekając w niniejszej sprawie Sąd Odwoławczy miał na uwadze, na co trafnie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, że powód nie przedstawił oryginałów wyciągów z aktów notarialnych, a jedynie ich kserokopie poświadczone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego. W tej sytuacji zasadnie zauważył Sąd Rejonowy, iż nie sposób przyjąć, aby powód wykorzystywał powyższe dokumenty tylko na potrzeby niniejszego postępowania. Powód nie wykazał zatem, aby w niniejszej sprawie poniósł koszty dodatkowo łącznie w kwocie 30,75zł. Powód, przedstawiając kserokopie dokumentów (nie oryginały), nie wykazał, aby koszty związane z uzyskaniem tych dokumentów były w ujęciu obiektywnym potrzebne do realizacji praw strony i stanowiły wydatek w tym znaczeniu konieczny i niezbędny do zainicjowania niniejszej sprawy.

Niewątpliwie do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.) strony reprezentowanej przez adwokata podlega zaliczeniu wydatek poniesiony przez nią w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika (zob. orzecz. Sądu Najwyższego z 12 marca 2003, III CZP 2/03 cyt.w.). W niniejszej sprawie pełnomocnik powoda, dołączając do pozwu dokument pełnomocnictwa nie przedłożył jednak dokumentu potwierdzającego uiszczenie opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Tym samym nie wykazał, iż wydatek ten został przez niego poniesiony, dlatego też słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż nie podlegał on uwzględnieniu przy obliczeniu kosztów procesu. Także Sąd Okręgowy mając na uwadze regulację art. 381k.p.c. uznał, iż pomimo przedłożenia dowodu wpłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wobec braku wykazania niemożności przedłożenia go na etapie postępowania w pierwszej instancji nie podlega ona zaliczeniu do niezbędnych i celowych kosztów do prowadzenia niniejszej sprawy.

Uwzględniając powyższe należało stwierdzić, iż Sąd Rejonowy wydał prawidłowe rozstrzygnięcie w sprawie. Z tych względów oddalono zażalenie na skutek niestwierdzenia wad zaskarżonego postanowienia zarzucanych przez skarżącego i podlegających uwzględnieniu z urzędu.

R easumując, zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie powoda jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Miłosz Dubiel SSO Tomasz Tatarczyk SSO Barbara Braziewicz